

שיח

יציאת שבת

7.57

כניסת שבת

6.56

יוצא לאור לעילוי נשמת הקדושים

מיכאל יצחק מליק ואברהם פלדמן הי"ד

פרשת אמור – ערב ל"ג בעומר, אייר תשע"ג שנה שלוש וארבע, גליון מס' 28

גליון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות תורנית

דרך אמונה בחרתי

בפרשתנו נאמר (כג, טו): "ויספרתם לכם ממחרת השבת... שבע שבתות תמימות תקיינה". תפיסתם של הפדוקים, שיש להתחיל לספר לאור שבת של פסח, כיוון שבתורה כתוב "ממחרת השבת". באופן טבעי, אנו מאשימים את הפדוקים בטעותם. שואל רבי לוי יצחק מברדיטשוב בספרו "קדושת לוי": מדוע התורה מתעקשת לקרוא ל"יום טוב" – "שבת", שהרי התורה יכלה לכתוב "ממחרת ליל חמשה עשר בניסן"? ואולי הפדוקים אינם טועים? מתוך ה"קדושת לוי": "והנה בפסח היה התגלות והתעררות של מדות ישרים והשכליות מהבורא ברוך הוא, ובספירה הוא התעררות שלו, כלומר, שאנחנו חפצים בזה התעררות העליון מה שתגלה בפסח, ממילא, ניתוסף מלמעלה יותר הארה והזדככות בזה החפץ והרצון שאנחנו חפצים".

בפסח הבורא הציב לעם ישראל את האידאל, בבחינת "שבת" – "אות היא לעולם" – הברית בינינו לבין הקב"ה. למחרת השבת – למחרת האידאל, אנו מצויים להתחיל בדרך שמגיעה למטרה ולאידאל. כך גם מצוות הקרבת העומר, זה לא חלק ממצוות חג הפסח. מעידה על כך התורה שפותרת את הציווי על הקרבת העומר בדיבור חדש מאת הבורא: "ידבר ה' אל משה לאמר" (שם, פסוק ט). כביכול, באה ללמדנו, כי לאחר שהבנו את השאיפות, צריך להתחיל להתקדם לאט ובהירות למטרה והאידאל.

במדרש (ויקרא רבה ד, א) נאמר כך: "אם זכה אדם, אומרים לו: אתה קדמך לכל מעשה בראשית. ואם לאו, אומרים לו: יתוש קדמך, שלשול קדמך... אמר רבי שמלאי: כשם שפיערתו של אדם אחר בהמה, חיה ועוף, כך תורתו אחר בהמה, חיה ועוף. הדין הוא דקתיב (יא, מו): "זאת תורת הבהמה" ואחר כך "אשה כי תזריע". ה"בהמה" נצרה כפי שהיא צריכה להיות "בהמה". האדם במעי אמו ראה והביט מתחילת העולם ועד סופו ולמד את התורה כולה. לאחר שהבין את מטרתו פעולם לימוד התורה וקיום המצוות, הוא מתחיל את הדרך להגיע למטרה.

הדרך היא לא תמיד קלה, בדרך אפשר לפעמים להתברבר, אבל תמיד צריך לזכור מה היעד: "דע מאין באת ולאן אתה הולך" (אבות ג, א). בחודש ניסן – יצאנו ממצרים לדרך, באייר – היינו בדרך: "...איש איש, פי יהיה טמא לפניו או בדרך יהא קלם או קדושתים, ונעשה פסח לה" (במדבר ט, י). בסיון – הגענו אל היעד, קבלת התורה.

חודש "אייר" ובשמו המקורי "זיו", בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם. לאחר חודשי החורף הקודרים, מתחילים לקבלת ולייסד את בית המקדש בימי שלמה ובדורות האחרונים ביקר שאת מתגלה זיוו המלא של אייר בבניית הארץ וירושלים. כדי לצלוח את הדרך, צריך שמירה עליונה ובטחון מלא במטרות ובשאיפות. "הנה אנכי שלח מלאך לפני לשמורך בדרך" (שמות כג, כ). עם אדם, שידע ומאמין במטרות – אינו מתייאש, גם כשהדרך קשה ומסובכת. וכך סיכם זאת רבי נתן, תלמידו של רבי נחמן מברסלב: "בוודאי היו מרוצים לקבלה (את התורה) מיד תנף אחר יום ראשון של יציאת מצרים... כי זה ידוע, כי הכל חפצים לראות את שמך, ואפילו הגרוע שבגרועים – בוודאי הוא חפץ ומשתוקק הרבה לשוב להשם יתברך. רק עקר העכוב, מחמת שכל אחד היה מרוצה לחטוף כל הטוב בפעם אחת, ולכנס ולהתקרב אל הקדושה בתכלית השלמות – תנף בפעם אחת ובשעה ראשונה".

לפעמים, אנו חושבים, אולי נוותר על הדרך ונגיע ישר למטרה. דבר זה בלתי אפשרי, כדי להגיע למטרה מחושלים ובטוחים – חייבים לעבור את הדרך.

הרב אבי שיח

בלב כואב וגעגוע, במלאות שלושים לפטירתה של סבתנו היקרה מכל, מרת דינה שייף ע"ה, אשר סללה את דרכה משאלת אירופה האיזומה, בתפילות זכות וחסדים מרובים, ומתוך כך למדה אותנו אהבת הבורא והאדם, מהי.

גליון זה מוקדש לע"נ ר' מרדכי ב"ר ישראל ושרה רבקה פסטרנק ז"ל
נלב"ע כ"א באייר תשמ"ב
תנצב"ה

חדשות במדבר / עורך: נפתלי יערי

קדושת הכהנים מחייבת התייחסות מיוחדת על הכהנים המשרתים בקדוש, הוטלו הגבלות מיוחדות, המיועדות לשמור על קדושתם.

לכתבינו נמסר, כי על הכהנים נאסר להטמא למתים, פרט לקרובים מדרגה ראשונה (אב, אם, אשה, בן, בת, אח ואחות). לקרובים אלה, מצוה הכרן להטמא. יודגש, כי כאשר מדובר באחות, הכוונה לאחות שטרם נישאה לאיש. למרות האמור, מצויים הכהנים להטמא ל"מת מצווה", כלומר, מת שאין לו קוברים.

על הכהנים נאסר לפגוע בגופם ולגלח את זקנם. כמו כן, הוגבלו הכהנים בנשים הראויות להם.

מקורות פרשניים הדגישו באוזנינו, שקדושת הכהנים אינה התנדבותית וכי הכהן אינו יכול להתנער מקדושה זו. הקדושה מחייבת גם את כלל ישראל, שכן חובה להקדים את הכהן לכל דבר שבקדושה, כגון: בברכת המזון, בעלייה לתורה ובכל שאר הכיבודים שבהם הכהן נוטל חלק בראש.

על הכהן הגדול חלות הגבלות נוספות. נאסר עליו להטמא אפילו לאביו ולאמו, ועל אחת כמה וכמה על שאר המתים. אם כי לגבי "מת מצווה", חלה גם על הכהן הגדול המצווה להתעסק בו, אם אין למת קוברים אחרים.

דָּרַשׁ דָּרַשׁ

מהמדרש לפרשת אמור

ויקרא רבה – אמור, פרשה כח, ה – "והניף את העומר לפני ה' " (כג, יא), וכיצד היה מניפו? רבי חקמא בר עוקבא בשם רבי יוסי בְּרַבִּי חַיִּינָא אָמַר: מוליד ומביא, מעלה ומוריד. מוליד ומביא, למי שהעולם כולו שלו. מעלה ומוריד, למי שהעליונים ותחתונים שלו. רבי סימון בְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר: מוליד ומביא, כדי לבטל רוחות קשות. מעלה ומוריד, כדי לבטל טללים קשים.

גליון זה מוקדש ע"י הרב אברהם פוס ורעייתו שיחי
לע"נ ר' משה ב"ר אברהם דב הכהן כץ ז"ל, נלב"ע י"ז באייר תשכ"ח
תנצב"ה

לקוראינו: מאמרים המופיעים ללא ציון שם הכותב, נכתבו על ידי חברי המערכת

בסיוע כולל
"יד ברודמן"
רחובות

חברי המערכת: הרב אברהם פוס, משה רוט, נפתלי יערי, יהודה מליק
העריכה בסיוע אברכי כולל "יד ברודמן" ללימודי הוראה ודיינות, בית שפירא, רחובות
טלפון: 08-9412048
אתרנו באינטרנט: www.pirsuma.com/siach
הדפסה: דפוס ש.ה.ר. רחובות טל. 08-9475106

